

Latweefch u. Awises.

Nr. 48. Zettortdeena 27tā November 1841.

Pawehli tam Kungam sawu zettu un
zerre us winnu, tad winsch gan dar-
rihs. (Dahw. ds. 37, 5.)

Preefsch kahdeem gaddeem Wahzseimmē Brok-
stetes sahdschā — kahdā walstī ne mahku teilt —
gohdigs semnees ar wahrdū Miller, dīshwoja
ar sawas mihtas seewinas virmejōs gaddōs gan
pilnigā labbklahfchanā. Bet daschās nelaimes,
kas teem usgahje, pamasinaja winnu krahjumu
un negants karsch tohs eegahje parradōs: Pehz
pahrgahjuschahim karra-breesmahm tohs peeme-
kleja jo leelakas behdas. Ugguns-grehkus teem
aprihje wehl to paschu no karra-laupifchanas at-
likkuschu nabbadsibu libds beidsamai grabbaschaj.
Tee nu bij tik nabbagi, ka wairs ne spehje jan-
nas mahjas usbuhweht, un zits nekahds pa-
dohms teem ne palikke, kā schis, prohti: tee to
deggumaweetu kahdam turrigam namma tehwam
pahrdewe, kas winnu parradus ismafsaht us-
nehmabs. Ar skumjahm un behdahn kauda-
mees, tee astahje sawu dsimteni un nogahje us
fiveschu draudst, kur tee wezzu eebuhweschu buh-
dinu kahda fahdscha gallā usnehme.

Tē nu winni dīshwoja tai leelakā nabbadsibā.
Gan strahdaja zik spehdami, bet abbi diwi bij
jaw wezzi un spehks teem truhke. Un zik gan
velnisi, kad spehka wairs newaid? Tā tas bija
ir ar scheem gohdigeem lautineem. Deedeleht
tee kaunejahs un labbak to leelako truhkumu zee-
te, kas daschubahn bija tā breesmigs, ka win-
neem buhtu baddā bijis jamirst, kad kahdi turrigi
fahdschas eedsihwotaji teem ne buhtu schad' un
tad no labbas sirds ko peemettuschi.

Bija jauks svehtdeenas rihts, un pattlabban
us basnizu fasvannijsa, kad behdigs firngalvis
sawā masā, melnā, duhmainā istabina ar assa-
rahm azzis us elkones usmettees zaur lohgu ahrā
skattijahs. Schoreis tam sirdi ruhpes deht us-

turra pahrleeku schnaudse; jo nekad wehl ne bija
tahda nobte bijuse, kā mu. Winsch redseja koh-
schi apgehrbtus wihrus un seewas no kaiminu
sahdscheem, winnu buhdinai garram us basnizu
eijoht. Schohs usluhkojohrt winsch atgahdajahs
zittfahrtigu laiku, kad ir winsch schahdu laimi
bijā bauddijis. Taggad winsch un winna seewa
wairs ne warreja basnizā eet, jo tee weenōs kan-
kards bij noplifikuschi.

Winnā 65 gaddus wezza mahmulite sehdeja
pa tam starpam pee gultas kaktinā, preefsch-
autu preefsch azzim turredama un gauschi rau-
daja par sawu nelaimi, seewischki arri tadehl, ka
winna svehtās deenās ne warreja lihds ar zit-
teem us Deewa-namimū no-eet; lihds ar zitteem
beedribā to Kungu flaveht, tam Kungam sawas
behdas fuhdseht. Sirmgalvis wehl arween
skattijahs ar noskummuschu waigu zaur lohgu;
azzis drihs us debbesim pajeldams, drihs atkal
us semmi nolaiddams, no kurrahn assaras au-
matam paht waigeem rittimajahs. Winsch nu
panehime kahdu wezzu dseesmu grahmatu, tannī
schkiristijsa un mekleja svehtu dseesmu par Deewa
schehligu gahdaschanu, ko winsch atgahdajahs
kaschkad basnizā dseedajis, kurrā stahw rakstihts,
ka Deewa tohs putnis appaksch debbes ar tehwa
sirdi baggatigi apgahda. Tai grahmata tā lap-
podams, winsch redseja kahdu jaunu brangi ap-
gehrbtu jaunekli pee winnu buhdinas peenahkam
un eefahaus lohgam pee surra wezzais sehdeja
us wellenu - berfischa appaksch kypla behrsja
pawehni apsehschotees, laikam gribbedams at-
puhstees. Alsprahdseja sawu zella sohnni wal-
lā, isnehme kahdus papibrus, tohs pahrlaffi-
jis, salikke atkal wissus kohpā un eebahje sohnnā
atpakkat. Ne ilgi pehz tam jauneklis atkal us-
zehlahs un staigaja sawu zeltu tahlak.

Tuhdat pa brihtinam wezzitis isgahje ahrā is-
wehfinatees un pee usluhkojochanas jaukas was-

saras dabbas sawu noskummischu prahru meerinaht. No newihschus winsch nahze pee tahs weetas, kur sweschineeks bij sefdejiss. Tè tam spihdeja kas balts pretti. Peegahjis klahrt atradde baltu satihtu papihriti. — Bet kà winsch apstulbe to wallu attinnis, kad tam divi duffati — dselteni kà waspis — azzis spihgulaja! — „Mahte! mahte! isnahz ahrâ!“ wezzitis preezigs sawu seewinu tà fauze. Un kad schi bij isnahkuse, winsch tai tohs rahdidams fazzijs: „Luhf, ko tas reiseneeks schè irr pamettis! Woi tu tohs pasihsti!“

„Lautini mihi!“ wezzene eesauzahs. — „Neds, pappin! Deewos muhs narw atstahjis. Kad tahs behdas jo leelas, tad winsch palihds. Man jo gauschi grighbahs ehst — pappin — es tew tik neneeka ne fazzijs, un tewim arridsan grighbahs, es jaw simu. Tad apluhko jelle tawis swahrkus tikkai! Tè tapatt waldees Deewinam irr wairak, neds mums abbeam waijaga preefsch jauna apgehrba un tad mehs warram atkal basnizâ eet. Deewinsch reds muhsu behdas — winsch palihds!“ — „Teesa gan!“ atbildeja wezzitis. „Deewos palihds, bet ne wiss ar scho naudu. Es jaw tew teizu, ka ta tam reiseneekam peederr; winsch wehl tèpat buhs ne tahku.“ — „Ak Deewos! Waru buht ka winnam tà ne mas tà waijadsga narw? winsch laikam mas par to fo rauga? zittadi winsch buhtu labbaki apglabbajees!“ — „Tà gan irr!“ atbildeja wezzitis; bet ne ilgi apdohmajes winsch wallodu usnehme atkal tà: „Mihka mahte! ta nauda tak tam reiseneekam peederr. Lai buhtu! ka winnam tahs arri ne mas ne waijadsetu; ka winsch ne buht ne sinnatu, kur to pasaudejis; Deewos to mehr sun. Jelle waldees! un ne laujees no scheem selta gabbaleem tà apmahntees!“ Wezzite tam wehleis wissu likke preefschà, kahdâ besgalla leelâ nohtê tee taggad effoht. Un tè irr wihrs jaw sahke sawâ prahru schaubitees; ne sinnaja wairs ko eefahkt: woi pakurreht jeh ne. Schi kahrdinaschana bija leela; tuhktoschi zitti ne buhtu eespehjuschi tai pretti stihmetees. Taschü schis gohdigs wezzitis drihs atkal apdohmajes fazzijs: „Ne, ne, mihsa seewin! Skat-

tees tik, kà brangi wissa labbiba stahw: tè pafschà preefschà teesneescha kweeschi, schè muischach funga meeschi un tur leijâ zeeniga mahzitaja rudsî, wahrpas pilnas — nolikuschas; teescham winni weeni tik dauds ne istehrehs, laikam tee ir mums ko peemettihs. Nuddens arr narw wairs tahlu, un lappahm birstoht mehs warram lihds nobirt eefsch kappa. Un wehisch puhfch tad pahr muhsu kappu pahri. Buhs mums tad — tà sakkoht — kappamallâ jaw stahwoscheem sawu skaidru firds apsimmaschanu wehl aghaniht? Manni pahnemim schauschalas! Seewin, man paleek wissai bail tà dohmajoh. Nobst! nohst! ar scho seltu! Mannim irr tà: itt kà kad es buhtu jaw mirris; itt kà kad es preefsch ta pa-saules-sohaa jaw stahwetu un winsch us mannis fazzitu: Sirimus mattus tu biji ar gohdu sadishwojis, un nu beidsamâs deenâs tu eissi dehl pahri selta-gabbaleem taru baltu galwu, tà negohdig kehsht lizzis. Raumees jell!“

Schi runna wezzenei gahje zaur firdi, ka winna isbibdusees eesauzahs: „Kungs Jesu! labbak mehs baddâ mirstam, ne kà to darrijuschi. Tarwa taisniba wihrin; tori wahrdi irr ta swelta garra wahrdi! Ir mannim paleek taggad bail un bail; es trihzu un drebba, itt kà kad es buhtu jaw ko sagguse. Es atnessischu tew wihrin taru speeki un tad tezzi lihdsams ko tawas wezzas kahjinas spehj! — Ak Deewin, kaut tu to sweschineeku tik panahktu!“ — Drebbedama steidsahs wezzene us istabu, un drebbedams stai-gaja atkal pa tam wezzitis schurpu turpu dihscadams un leelu zettu nemeerigs usluhfodams, par-kurru sweschineeks bij aissgahjis prohjam.

Wezzite tschakli steigdamees atnahze drihs at-pakkal un wihrain speeki pasneegdama fazzijs: „Schè, pappin mihtais! un nu steidsees schigli kà warredams! Tu tapatt sinni ka leel-zelsch scheit ar leelu lihkmun eet, tadehl eissi labbak scho tekku tè teescham zaur birsi zauri; fasinn woi tu winnu tad tur leijâ ne panahkti? — Steidsees! steidsees! wihrin mihtais! Ak Deewin! kaut tik wehl panahkams buhtu!“

Schohs beidsamus wahrdius winna fauze wezzitum pakkal, kad winsch jaw labbu gabbalu us

preefschu bij pagahjis, un salihzis wissâ spehka flubbinajahs prohjam, sweschineku panahkt. Bet kad tai islifikahs, kâ winsch pa lehnu eijoht, winna tezzeja tam pakkat. To panahkuse fakampe pee rohkas un fazzijs: „Es esmu tatschu siipraka ne kâ tu. Es ierw peepalihdseschu, turrees tik pee mannis zeeti klaht.“

Tà mettahs nu abbi wezzischis elsdami un weens pee ohtra peekehruschees ar gan tschaklakeem sohleem, ne kâ papreefsch. Kad tu lassitais, tohs tà eijoht buhtu redsejis; winnu likstu pasinnis un winnu dohmas, dehl kurrahn tee tà sieglin steidsahs finnajis; pateesi tu buhtu assaras apslauzijis un Deewam pateizibu fazzijs, kas teem zilwekeem tahdu spehku dohd, eefsch labbeem darbeem lihds gallam pastahweht, kâ nej bads tohs pahrrunnaht, nej selta spohschums apstulboht paspehjis.

Wezzischis nu flubbinajahs zaur birsi zauri tikts us leel-zellu. Schè nahkuschi tee redseja ar leelu preeku, ka tee reiseneekam bij preefschâ kluischis un kâ winsch teem tik nu klahojahs, kad schee jawzik tik bij atpuhtuschees. „Mihlaits kungs!“ fazzijs gohdigs wezzitis us jaunekli; „Schè irr juhsu nauda, kas jums us ta wellenu-benkischa tur fahdscha-gallâ pee tahs beidsamas pirtinas fehschoht irr iskrittuse!“

Jauneklis stattijsahs labbu brihdi isbrihnojees abbeem azzis; tad atkal winnu noplifuschn apgehrbu usluhkoja un pehdigi sirdi kustinahts fazzijs: „ka mannum rahdahs juhs dsihwojeet nabbadisib?“ — „Leela nabbadisib, mihtais kungs!“ wezzitis atbildeja. „Bet mehs gribbam to mehr gohdigi valikt: „teize wezzene galwu valohzidama, — tè irr juhsu nauda mihtais kungs! Remmeet!“

Jauneklis bij ismissis, un ne finnaja kâ buhfu labbak: woi to naudu peenemt jeb ne. Kahdu brihtinu ar tahdahm dohmahm puhlejees, winsch gallâ to tak panehme fazzidams: „Es winnu gan panemschu atpakkat, tadeht ka es taggad ne warru finnaht, arrig man winnas tur, kurpu es eemu uohtigi ne waijadsehs? To-

mehr es jums kahdu bischki dohschu, ko es patschodeen warru peezeest, un kad atpakkat nahfeschu es juhs ne aismirfischu wiss. Ur gohdu nabbagam buht, jaw naw nekahds kauns. Es jums arri fazzischu, kur man schee selta gabbali warretu eewaijadsetees. Es eemu farus wezzakus apmekleht, no kurreem es preefsch kahdeem 12 gaddeem kâ jauns ismahzihts ammata-sellis schkikhrohs un us sweschu semmi nogahju. Ka-mehr 11 gaddeem ne esmu no teem nekahdu finnu dabbujis un arri ne finnu kâ winneem taggad klahjahs, woi mas wehl dsihwi irr.“

Tè pakkattijahs wezzais itt dohmigs farai feewinai azzis un paklussu fazzijs: „Woi tu dsirdi, mahte, woi es ne teizu, kâ tam sweschineekam tahs naudas warretu eewaijadsetees? — Bet, mihtais kungs, ka tas nahkahs, ka juhs eefsch tik ilga laika no saweem wezzakeem nekahdu finnu ne effat dabbujschi?“

Jauneklis atbildeja: „Pehz tam kad es no saweem wezzakeem biju schkikhrees, es nogahju us Almburg pilfatu un wesselu gaddu turpatt pee weena meistera fastrahdaju. Likkohs tè peerunatees us kahdu fuggi eet un pahr juhru pawifsam us zittu pasaules mallu no-eet faru laimi mekleht. Tahkas juhdes gan nu biju no saweem wezzakeem, tomehr to ne raudsidams pahri reises kluu rakstijis us tehwischku; bet Deewam schehl par welti! Us abbahm grahmatahm nekahdu atbildi ne dabbuju. Laikam manni wezzaki tahs grahmatas mas dabbuja jeb bija jaw mirruschi. Tais beidsams gaddos faras leereschanas es apmettohs eefsch Amerikas semmes, sewfischki Alustrum-Indias walsti; kur manni tas debbes tehws ar laizigahm mantahm baggatigi sweh-tija. Jaw irr feschas neddetas, ka us Almburgu atpakkat pahrnahzu. — Ta meistera meita, pee kâ es zittkahrt to gaddu par selli fastrahdaju, irr pa teem gaddeem stalta isauguse. Mehs faredsejuschees eemihlejamees. Winnas tehws manni jaw no pirmejeem laikeem kladri pasidams muhsu prezzibü ne leedse. Effam jaw faderrinati un pehz diwi mehnescchein buhsim aridsan laulati. Nu mannum pee mannas laizigas

lgimes nekas wairak ne truhkst, kà, kad es tik sinnatu, kà manneem mihteem wezzakeem eet. Tik tadeht ween esmu us zeltu dverees: winnus usmekleht un faru mihtu dsimteni wehlreis redseht un apfweizinaht. — Kaut Deews jelle dohtu, kà es farus wezzakus wehl dsihwus arastu un tee ar meeru buhtu mannim nahkt libds un wezzas deenäs meerigi ar mannis baudiht, ko Deews mannim svehtijis!"

Ir muhsu wezzischeem bija weens weenigs dehls, kas arri preefsch 12 gaddeem pehz ammaata liknumeem us sweschu semmi bij nogahjis. Sweschineekam faru likteni tà stahstoht, bija wezzischei fawa dehla eegahdajuschees, no ka tee tik labb ne sinnaja: woi wehl starp dsihween jeb jaw pee mirruscheem meklejams. Tè teem us reis schihs dohmas prahrtà schahwahs, neggi schis pats effoht winnu dehls? Winni tam nu labbi eeskattijabs azzis, un teem tà islikkahs, ka winsch tas pats gan effoht; bet ka winni to tuhliht ne pasinni, nahze no tam, ka winsch eefsch teem 12 gaddeem gluschi sweschahds bij palizzis. Jauneklis farus wezzakus tiklabb ne pasinne; leelas behdas un nabbadsiba tohs bij itt zittadus pahrwehtufschas.

Kad wezzitis sahdu brihdi tà dohmadams jauneklim azzis bij skattijees, winsch paklussu fazija us sawas seewinas: "Mahte, woi tevim arridsan tà preefschà nahk, kà kad schis jauneklis muhsu dehls buhtu?" To fazijis winsch greefahs atkal us to sweschineku un usnehme walodu tà: "Ne nemmeet par launu mihlais kungs! Bik tahlu tad wehl irr libds juhsu dsimteni?" — Teiz, ka tschetras juhdses wehl effoht no schejeeenes libds Broksteti" — Tikklibds kà winsch to wahrdu Brokstete isteize, tè valikke abbi wezzischei usreis libgsmi; jo tà to sahdschu sauze, kurt ee papreefsch bij dsihwojschi. Ar isplattitahm rohkahn tee kleedse, tee deiye: "Ak Brokstete! Brokstete!" Muhsu jauneklis tohs wehl ne pa-

sinne un waizaja tà kà isbihdees: "Tu mihlais Deews! kas tad jums notikke? Laikam jums Brokstete irr kas pasibstams? Mannu tehru fauz Miller."

Taggad muhsu mihti wezzischei tam nu abbi diwi ap kaklu kritte un kleedse no preekeem aissgrahbti: "Ak Willi! ak mans dehls! mans mihlais Willi!" Wairak tee ne warreja runnaht. Wahrdi truhke. Nu tik fajutte jauneklis, ka winsch no saweem pascheem wezzakeem bij apkampts. No preekeem pahnemts ir winsch ne spehje wairak fazziht, kà tik schohs wahrdu: "Mans tehws! manna mihta mahte!" Metahs tad us zelleem, pazehle sawas azzis us debbesim un rohkas fanehmis teize ar drebboeschu balsi: "Tu augstais Deews! Brihnischligas leelas leetas tu effi pee mannis darrijis! Taws wahrdu lai irr flawehts muhschigi!" Beidoht wezzitis wehl fazzija ar assarabm azzis: "Mahte mihta! nu irr wissahim muhsu grahtibahm weenreis gals! Krittisim zellös! Mehs jaw effam paradihsé um redsam faru dehlu atkal! Sawu dehlu ko es schinni pafaulé wairs ne zerreju redseht. Mahte! Willi! teizeet, flawejet! Man nim irr tà, itt kà kad mehs buhtum paradihsé." — "Mebs effam paradihsé" — fazzija dehls — teesham mebs effam! — Kas deewabihjigi un taisni dsihwo, tahdu dwehseles jaw scheitan paradihses preekus bauda." Jo:

"Tas kungs pasihst to sirds-skaidru deenas — un ußlukto to taisni, jo tahdam wihrat pehdigi labbi klahfees." (Dahw. ds. 37, 18. 37.)

P. S.

Sluddin a scha na.

Wissi tee, kam patiktu Wensawas uhdens-fudmalas, kurras arrendes-gaddi par Zahneem 1842 bei dsahs, us arrendi nemt, feek luhtgi, 8tâ Dezember f. g. ar sawahim sohlischanaum pee Wensawas muhsas-waldischanas peeteiktees.

V r i h w d r i k k e h t.

No jehrimalas gubernumentu augstas waldischanas pusses: Waldischanas-rahts A. Beitler.
No. 410.